

Kjærulff-Schmidt (FP):

Et af de allervæsentligste formål med kommunalreformen var jo, at primærkommunerne skulle have en størrelse, som satte dem i stand til selv at løse langt de fleste opgaver bl. a. på det sociale og sundhedsmæssige område. Men det, der skete, var jo noget andet end det, man kunne have troet ud fra disse intentioner. For selv om kommunesammenlægningerne egentlig medførte, at der ikke længere reelt var brug for amtskommunerne, så var det sådan, at de gamle partier i deres iver efter at udvide det administrative arbejdes kvantitet gik i gang med at finde på nogle opgaver, der ikke alene kunne sikre amtskommunernes fortsatte eksistens, men gøre det stadig vanskeligere nogen sinde at slippe af med amtskommunerne, og en af de måder, man har valgt, er reglerne inden for den sociale bistandslov, som på en lang række områder giver amtskommunerne, hvad man betegner som koordinerende virksomhed. Man har lagt en lang række opgaver til amtskommunerne i retning af at skulle vejlede, rådgive, inspicere og kontrollere kommunerne, til trods for at det er ganske unødvendigt med den størrelse, landets kommuner har nu. Det medfører også indgreb i det kommunale selvstyre, fordi man igennem denne inspektion, kontrol, koordinering osv. tilstræber, hvad man kalder for et ensartet serviceniveau overalt i landet, og det betyder, at man tager en del af kommunernes handlingsfrihed fra dem, så man ikke længere rundt omkring i den enkelte egn i landet, i den enkelte kommunalbestyrelse, selv kan bestemme, i hvert fald ikke så frit som man burde kunne, hvordan man vil prioritere de forskellige opgaver.

Men nu er disse overflødige amtskommuner altså dannet, og der er inden for social- og sundhedsvæsenet oprettet alle disse stillinger som amtsovertandlæger, amtsskolelærere, amtssundhedsplejersker osv. osv. Så er der selvfølgelig tilbage sådan nogle rent praktisk-administrative og lovgivningstekniske problemer, som også må løses for at få tingene passet ind i det billede, der ønskes.

Med dette lovforslag har vi så et eksempel på et lovgivningsteknisk problem: man har nogle ganske få, uendelig få, måske under hundrede, tjenestemænd rundt omkring, som ikke vil acceptere de tilbud, de får, men

som vil fastholde deres hidtidige ansættelsesforhold, og for at skabe lovgrundlag for, at disse måske 100, måske 80, måske 20 eller 30 tjenestemænd, hvor mange det nu egentlig er, når det kommer til stykket, ikke skal kunne rejse økonomiske krav, ud over hvad der er rimeligt, er man nødt til at sætte lovgivningsmaskineriet i gang. Det minder jo meget stærkt om en sag, vi havde til behandling i folketinget her i forrige samling om nogle grønlandske tjenestemænd — så vidt jeg husker, var det 5-10 mennesker, det drejede sig om — som manglede et lovgrundlag for at hæve de pensioner, de nu havde høvet gennem en årrække. Så måtte lovgivningsmaskineriet altså gå i gang, for at disse 5-10 tjenestemænd ikke skulle risikere at begive sig ud i ulovligheder. Men det viser altså en lille smule om, hvor uelastisk tjenestemandssystemet er. Vi er nu i gang med en lovgivning, som måske drejer sig om 5, 10, 15, 20 mennesker eller færre, og det er da muligt, at den måde, der er foreslået her, er den rigtige måde at gribe problemet an på, det må vi selvfølgelig se under udvalgsarbejdet, men det viser samtidig en uelasticitet, som er i høj grad utilfredsstillende. Vi går selvfølgelig gerne og beredvilligt ind i et positivt udvalgsarbejde.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig lovforslaget, som jo omhandler de personer, der er ansat som tjenestemænd eller under tjenestemandslignende vilkår. Men der er jo også andet personale, der bliver berørt af denne omlægning, og det har derfor glædet os, at der i bemærkningerne til lovforslaget står, at selv om lovforslaget ikke specielt sigter på disse personer, har man i sinde at prøve at løse deres ansættelsesproblemer også, og jeg håber, det vil ske, uden at der skabes særlige problemer. Jeg tror, den omlægning, der her foregår, ikke kan undgå i enkelte tilfælde at skabe menneskelige problemer, og der er derfor enkelte spørgsmål omkring de ting, vi godt vil have afklaret i udvalget.

Ninn-Hansen (KF):

Forslaget er en konsekvens af bistandsloven, men vedrører jo i øvrigt ikke så meget denne lovgivning, som jeg derfor heller ikke skal beskæftige mig med. Der-